

μα έχει τόσον πολυειδή προϊόντα, ὥστε ἡ ἐμπορία αὐτὴ μόνη τρέφει τὸ μέγα μέρος τοῦ λαοῦ.

Ὁ Κορυφαῖος λιμὴν τῆς Κίνας εἶναι τὸ Καντὼν, ὅπου συγχάζουσιν ὅλοι οἱ ἐμπορικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι ἄλλοι πέντε σημαντικοὶ λιμένες ἀλλὰ μόνον οἱ Ἰσπανοὶ τῆς Μανίλλας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πραγματευῶνται τὸν λιμὲν Τοχναγγτοχέου τῆς ἐπαρχίας Φουκλιάν.

Τὰ κυριώτερα ἐξαγωγίμα εἶδη Τεῖ, ναγκίν, λευκαργίλινα, ραδάσβαρην, Κίνας ρίζαι, μύσχος, ζιγγίβερ, Βαδικνή, ἰδράργυρος, ψευδάργυρος (zinc), χρυσόκολλα, μετάρσιον, σεάλια, μαργαριτοκόγχοι, χελώνης ὅσα καὶ ἄλλα ὅσα ἐξιστορήσαμεν εἰς τὸ περὶ βιομηχανίας κεφάλαιον. Τὸ τεῖ ὑπερβαίνει κατὰ τὴν τιμὴν ὅλα τ' ἄλλα.

Τὰ κορυφαῖα ἐπίσκακτα εἶδη εἶναι βούχα καὶ ἄλλα μάλλινα ὑφάσματα, Σιβηρικὰ καὶ Βορειο-Ἀμερικανικὰ γούνα, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νήματα, σύρματα καὶ φύλλα, ὑκλικὰ τῆς Βυθμίας, μολύβδος, κοράλια, κοχενίλλη, γαλάσιον βοραλίου, κοβάλιον, καμπανικοὶ οἶνοι, ὥρολόγια, ἔβενος, πιπέρι, ζύλα σάνδελ καὶ καλαμπάν, ἐλεφάντινα κόκκαλα, κασίτερος, χαλκός, κόκκαλα κητῶν, ἀλοθούρια (τρεσάγγ), χελιδονοφωλεαὶ (φυτόντι), βενζόη, καφουρά, λιθανωτὸν, ταβάκος, καὶ ἐξαιρέτως ὄπιον τὸ ὀπιόν, ἂν ἀπγορευμένον εἰς τὴν Κίναν, ἀγροάζεται ὅμως πολὺ, καὶ εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μέγιστα ἐπίσκακτα εἶδη, καὶ ἡ κατ' ἔτος τιμὴ του λογαριαζομένη ἐν μὲ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ 1821 ἕως τέλους τοῦ 1825 ἔτους ὅπου εἰσῆχθη εἰς Καντὼν ἐλογαριάσθη 8,000,000 δολαρίων ἢτοι ὑπὲρ τὰ 40,000,000 φράγκων. Ἡ τιμὴ τῶν πιναρωλεῶν, ἐνὸς ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ βρώματα τῶν Κινέζων, ἀνέβη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἕως 280,000 λίρας στερλίνας ἢ 7,000,000 φράγκων.

Εὐμένης.

Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ Κυρίου Φραγκίσκου Φιλιππούτση νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι ὁ Κύριος Στ. Δαγμαζιάν, ὁ μεταφραστὴς τοῦ μυθιστορήματος Ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Βαλερία ἐδιδάχθη παρ' αὐτοῦ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἐπομένως δὲ δὲν λείπομεν ν' ἀποδώσωμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον πρὸς τὸν Κ. Φρ. Φιλιππούτσην διὰ τὴν μεγάλην του ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον τὸν ὀπίου ἀόκνως καταβάλλει ἀμιλλώμενος νὰ ἀναδείξῃ μαθητὰς ἱκανοὺς καὶ κατόχους τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—:0:—

Περὶ τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων.

Ἱερογλυφικὰ γράμματα καλοῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔγραφον οἱ Αἰγύπτιοι μεταχειριζόμενοι ὅλους τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποίους διήλθεν ὁ ἄνθρωπος μεχριστοῦ φθᾶση εἰς τὸν Φωνητικόν ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ τρόποι εἶναι τρεῖς ὁ εἰκονικὸς δι' οὗ ἐνέφερον τὰς ιδέας τῶν εἰκονίζοντες αὐτὸ τὸ παριστανόμενον ἀντικείμενον, ὁ συμβολικὸς ὅστις εὐκολώτερος καὶ συντομώτερος τοῦ εἰκονικοῦ, διότι δι' αὐτοῦ δὲν εἰκονίζετο ὅλον τὸ ἀντικείμενον, καὶ ὁ ἀλληγορικὸς ἢ αἰνιγματικὸς, δι' οὗ παρίστανον τὰς ἀφηρημένας τοῦ ἀνθρώπου ιδέας εἰς ὑλικά πράγματα.

Τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα διαιροῦνται εἰς τρία, πρῶτον εἰς κυρίως ἱερογλυφικά, δεύτερον εἰς ἱερατικά, καὶ τρίτον εἰς δημοτικά· τὰ λαμπρότερα δὲ τούτων εἶναι τὰ κυρίως ἱερογλυφικά, ἅτινα μεταχειρίζοντα εἰς δημόσια μνημεῖα μὲ ποικίλα χρώματα, εἰς τὰς βασιλέων, εἰς πυραμίδας κλπ. Τὰ ἱερατικά ἦσαν αὐτὰ τὰ ἱερογλυφικά ἀλλ' εἰς μικρότερα σχήματα, ταῦτα δὲ μετεχειρίζοντα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ δικασταί. Τὰ δὲ δημοτικά εἶναι συντομωτέρα ἐπιτομὴ τῶν ἱερατικῶν ἅπαντα δὲ ἦσαν ὀκτακώσια περίπου τὸν ἀριθμὸν δι' ὧν ἐξέφραζον τὰς ιδέας τῶν.

Τῷ 1328 εἶχε γεννηθῆ εἰς Ἀγγλίαν περίφημος τις ποιητὴς, Τσάουσερ λεγόμενος, ὃς τις ἀπέθανε τῷ 1400. Εἰς ἓν τοῦ ποίημα Οἶκος τῆς Φήμης καλούμενον αὐτὸς ἐπροφῆτευσε τρόπον τινὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἣτις γίνεται σήμερον ἐν Λονδίῳ· ἰδοὺ τί λέγει.

Τὰ πνεύματα ἔχουν τὴν δύναμιν τοῦ γεννᾶν ὄνειρα, καὶ ἡ ψυχὴ ἀπαλλαγθεῖσα τῶν σωματικῶν δεσμῶν, δύναται ἐν τῇ τελειότητι αὐτῆς ν' ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ δισχιζέειν τὸ κάλυμμα, ὅπερ ἐπισκιαίνει τὰ μέλλοντα.

Εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου ἐνῶ ἐκοιμώμην ὅτι εὐρισκόμην εἰς ἓν ὑάλινον παλάτιον, ὅπου εἰς διά-